

Asia: VN/27332/2023

Lausuntopyyntö ehdotuksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle uutta rahapelijärjestelmää koskevaksi lainsäädännöksi

1. Näkemykset hallitusohjelmassa asetettujen tavoitteiden toteutumisessa

Toteuttaako ehdotettu säädöskokonaisuus näkemyksenne mukaan hallitusohjelmassa rahapelijärjestelmän uudistamiselle asetettuja tavoitteita ehkäistä ja vähentää pelaamisesta aiheutuvia terveydellisiä, taloudellisia ja sosiaalisia haittoja sekä parantaa rahapelijärjestelmän kanavointiastetta?

Membrane Finance Oy (jäljempänä "lausuja") kokee, että yleisellä tasolla rahapelijärjestelmän kokonaisuudistus pohjautuu laajaan tietoaaineistoon, josta tehdyt johtopäätökset ovat loogisia sekä niiden pohjalta tehtävien muutosten arvioidut vaikutukset linjassa niille asetettujen tavoitteiden kanssa. Tämä ei kuitenkaan lausujan mielestä pidä paikkaansa koko säädöskokonaisuuden osalta. Selvyyden ja läpinäkyvyyden vuoksi on todettava, että lausuja on sähkörahatokeneiden, eli siis kryptovarojen, liikkeeseenlaskija, joten lausujalla olisi myös luonnollisesti insentiivi pyrkiä vaikuttamaan kryptovarojen käyttöasteen laajentamiseen. Tästä huolimatta, lausujan lausunto on kuitenkin kirjoitettu täysin objektiivisesta näkökulmasta, erityisesti siksi, että lausuja ei toimi rahapelialalla, eikä lausujan kryptovaroja tällaiseen toimintaan ole käytetty. Luonnosehdotus ei kuitenkaan lausujan mielestä vaikuta täysin pohjautuvan objektiivisiin tulkintoihin, eikä vaikutustenarvioinnissa lausujan näkökulmasta ole tarpeeksi nostettu esiin EU-oikeuden nykyistä eikä tulevaa tilannetta kryptovarojen kannalta, minkä vuoksi tässä lausunnossa keskitytään ehdotuksen sisältämien olettamien ja tulkintojen ongelmallisuuteen sekä niiden paikoittaiseen virheellisyteen EU-oikeuden näkökulmasta.

Pääministeri Petteri Orpon hallituksen ohjelman sivulla 108 todetaan rahapelijärjestelmän uudistuksella luotavan lisenssijärjestelmän muun muassa tehostavan rahapelitoimialan valvontaa, estävän tehokkaasti rahanpesua sekä avaavan toimialaa kilpailulle. Tämän lisäksi hallituksen ohjelmassa todetaan, että lisenssimallin käyttöönoton tulisi perustua huolelliseen selvitystyöhön muun muassa uudistuksen yhteiskunnallisia vaikutuksia koskien. Ehdotettu säädöskokonaisuus vaikuttaa paikoitellen olleen perustunut virheellisiin olettamiin huolellisen selvitystyön sijasta, erityisesti kryptovarojen käytön kiellon ja EU:n lainsäädännön arvioinnin osalta. Tämän lisäksi, kun tavoitteena on parantaa rahapelijärjestelmän kanavointiastetta, voidaan pitää jokseenkin kyseenalaisena sitä, että Suomi omalla toiminnallaan tämän luonnoksen myötä saattaisi itse edesauttaa sääntelemättömien toimijoiden syntyä ja toimintaa kieltämällä kryptovaroilla

toteutettavan rahapeli-toiminnan sellaisenaan ilman minkäänlaista mahdollisuutta lisensoidulle toiminnalle. Näin ollen, ehdotettu säädöskokonaisuus ei lausujan mielestä tältä osin toteuta sille asetettuja tavoitteita.

2. Esityksen pääasialliset vaikutukset

Voitte kertoa näkemyksenne esitysluonnoksen vaikutusten arvioinnista.

Lausuja keskittyy lausunnossaan EU:n oikeuden näkökulmaan, minkä vuoksi voidaan heti alkuun todeta, että lähtökohtaisesti luonnoksessa todetaan perustellusti muun muassa sivulla 82, että jäsenvaltioilla tulisi olla kansallista harkintavaltaa rahapeli-toiminnan järjestämiseen ja sääntelyyn alueellaan, eikä EU:n sisämarkkinaoikeudellisen sääntelyn nähdä muodostavan estettä monopolijärjestelyn ja toimilupajärjestelmän yhdistämiseen niin sanotulla hybridimallilla. Lausuja kuitenkin huomauttaa, että sivulla 86 esiintyvä toteamus siitä, että vaikutusarvio perustuu osaltaan sidosryhmien kuulemisiin, on kuitenkin hieman harhaanjohtava, sillä tällä esityksellä sekä sen sisältämällä kryptovaroihin kohdistuvalla kiellolla tulisi olemaan merkittäviä EU:n sisämarkkinoihin ja sen toimijoihin kohdistuvia vaikutuksia, eikä ehdotuksen luonnostelussa nähtyä olevan kuultu juuri yhtäkään kryptovaramarkkinoilla toimivaa tahoa tai muutakaan sidosryhmää taikka kyseisen alan erityisasiantuntijaa.

Lisäksi nykytilan arvioinnissa on sivulla 21 todettu, että niin kutsutut kryptokasinot ensinnäkin mahdollistavat rahapelaamisen täysin anonyyminä sekä toimivat täysin EU-lainsäädännön ulkopuolella. Tätä väittämää ei ole millään tavalla luonnoksessa perusteltu, eikä se vaikuta olevan sellaisenaan todenmukainen. Lausuja pitää tällaista olettaa lainvalmistelun ja oikeusvarmuuden kannalta erittäin ongelmallisena. EU on jo pitkään toiminut digitaalisen rahoituksen ja teknologisen lainsäädännön saralla niin kutsuttujen 'teknologianeutraaliuden' ja 'sama toiminta, samat riskit, samat säännöt' -periaatteiden nojalla. Nämä periaatteet ovat nostettu esiin niin ikään kryptovaroja sääntelevässä EU:n lainsäädäntökehyksessä kuin rahanpesun torjunnan EU-tason sääntelyssä. Kryptovarojen markkinoista annetun asetuksen (2023/1114, jäljempänä "MiCA") 9 resitaalissa todetaan, että rahoituspalveluiden osalta unionin säädösten ohjenuoriksi olisi otettava sama liiketoiminta, samat riskit, samat säännöt -periaate ja teknologianeutraaliuden periaate. Viimeisimmässä viidennessä rahanpesudirektiivissä (2018/843, jäljempänä "AMLD5") todetaan samoin myös 22 resitaalissa, että kyseistä direktiiviä sovellettaessa olisi otettava huomioon teknologianeutraaliuden periaate.

Vaikka EU:n tuomioistuin (jäljempänä "EUT") onkin tunnustanut päätöksissään, että jäsenvaltioilla tulee olla oikeus huomattaviinkin kansallisiin eroavaisuuksiin rahapelejä koskevassa lainsäädännössään, on rahapeli-toiminta silti kuitenkin EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä "SEUT") kontekstissa "taloudellista toimintaa", minkä vuoksi sen tulisi itseisarvoisesti kuulua SEUT:n 56 artiklan mukaisen palveluntarjoamista tai sijoittautumista koskevien rajoitusten kiellon soveltamisalaan, jollei rajoituksia voida täsmällisesti tilannekohtaisesti perustella. Tämä EUT:n tulkinta voidaan nostaa esiin muun muassa EUT:n ratkaisusta ECLI:EU:C:1994:119 Asiassa C-275/92 Her Majesty's Customs and Excise v Gerhart Schindler and Jörg Schindler, jossa kappaleessa 19 todetaan, että palveluiden (kuten rahapelien) vastikkeellista suorittamista on pidettävä EU:n perustamissopimuksessa tarkoitettuna "taloudellisena toimintana", minkä vuoksi on aiheellista nostaa esiin, että 61 kappaleen mukaisesti jäsenvaltioille kuuluu rajoittamisen tarpeen arvioimisen

lisäksi myös velvollisuus arvioida, onko toiminta kiellettävä kokonaan, eivätkä tällaiset rajoitukset saisi siltikään olla syrjiviä.

Näin ollen, on pidettävä jokseenkin kyseenalaisena sitä väittämää, että ”kryptokasinot” toimivat EU-oikeuden ulkopuolella – lausujan mielestä olisi vähintäänkin yhtä perusteltua väittää, että nämä toimijat nykyisellään toimivat sovellettavan lainsäädännön, kuten AMLD5:n tai rahapelitoimintaan kytkeytyvän lainsäädännön, ulkopuolella ainoastaan sen vuoksi, että heidän toimintaansa ei nykyisellään ymmärretä tarpeeksi hyvin, eikä tästä syystä ole osattu soveltaa aikaisemmin mainittuja ’teknologianeutraaliuden’ ja ’sama toiminta, samat riskit, samat säännöt’ -periaatteita, joiden myötä näiden kryptokasinoiden toiminta olisi jo voitu saada sääntelyn alaisuuteen. Tämän lisäksi luonnoksessa ei millään tavalla huomioida sitä, että MiCA on osin jo tullut voimaan, minkä lisäksi Suomessa on jo hyväksytty kryptovarapalvelun tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista annettu laki (402/2024), joka tulee voimaan ennen kuin ehdotettu rahapelitoiminnan kokonaisuudistus tullaan saattamaan voimaan.

Lausuja kokee, että varmuutta lähenevällä todennäköisyydellä nykyisten kryptokasinoiden toiminta tulee EU:n laajuudella MiCA:n alaisuudessa kuulumaan jonkin MiCA:n 3(1)(16) artiklassa listattujen kryptovarapalveluiden soveltamisalaan, minkä vuoksi nämä kryptokasinot joutuisivat hakemaan kryptovarapalvelun tarjoajan toimilupaa MiCA:n 59 artiklan mukaisesti. Rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain (444/2017, jäljempänä ”rahanpesulaki”) 2 §:n 1 momentin 8 a kohdan mukaisesti rahanpesulakia sovelletaan sellaisenaan kryptovarapalvelun tarjoajiin, jolloin heistä tulisi rahanpesulain 4 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaisia ilmoitusvelvollisia, jollaisiksi myös kaikkia rahapelitoimiluvan haltijoita luonnoksessa kaavailaan, kuten muun muassa sivulla 117 täsmennetään. Näin ollen, lausuja kokee, että luonnokseen sisältyvää kryptovaroihin kohdistuvaa nykytilan arviointia ja niihin liittyvää tulevaa vaikutuksenarviointia voidaan pitää jokseenkin perusteettomana, sillä vaikuttaa siltä, ettei luonnoksen valmistelussa ole alan toimijoita eikä asiantuntijoita tarpeeksi kattavasti kuultu, eikä myöskään kyseisiä olettamia ole tarpeeksi perusteltu.

Ylläolevan lisäksi vaikuttaa siltä, että luonnoksen valmistelussa ei ole täysin ymmärretty kryptovarojen sekä niiden ekosysteeminä toimivien hajautettujen järjestelmien ominaisluonnetta. Esimerkiksi ensiksi sivulla 105 todetaan, että ehdotetuilla säännöksillä tulisi olemaan vaikutuksia maksupalveluita ja kryptovarapalveluita Suomessa tai Suomeen tarjoaviin toimijoihin erityisesti siltä osin, kun kyse on niitä koskevasta velvollisuudesta estää estolistalle asetetun rahapeliyhtiön tai järjestelmän ulkopuolisen rahapeliyhtiön rahapelaamiseen liittyvää maksuliikennettä. Tämän jälkeen kuitenkin sivulla 106 todetaan, että pelkästään pankeilla ja maksupalveluntarjoajilla on ennestään olemassa arpajaislakiin sisältyvien maksuliikenne-estojen toteuttamiseksi tarvittavat tietojärjestelmät. Lausuja kokee, että asian tällä tavalla muotoilu on omiaan luomaan virheellisen kuvan siitä, että kryptovarapalvelun tarjoajilla ei olisi nykyisellään ollenkaan vastaavaa kyvykkyyttä kuin pankeilla ja maksupalveluntarjoajilla, mikä ei millään tavalla pidä paikkaansa – onhan tällainen estomenettely jopa usein helpompaa toteuttaa hajautetuissa järjestelmissä, kuten lohkoketjuissa, kuin perinteisessä maksupalvelumaailmassa. Tämän lisäksi sivulla 116 todetaan, että kryptovaroilla tapahtuvaan pelaamiseen voidaan katsoa liittyvän huomattavia riskejä rahanpesun osalta, mutta kyseistä väittämää ei ole millään tavalla perusteltu.

Kryptovarojen ominaisuutensa vuoksi transaktiohistoria ja kryptovaroilla toteutettava rahapelitoiminta olisi kuitenkin viranomaisille erittäin helposti seurattavissa olevaa yleisimmin käytettyjen lohkoketjujen julkisen luonteen vuoksi. Rahapelitoiminta itsessään on myös yksi maailman eniten rahanpesuun käytetyistä toimialoista (ks. esim. FATF:n arviot Australiasta, joka lähes päätyi FATF:n harmaalle listalle rahapelitoimialaan kohdistuvien systeemisten puutteidensa vuoksi). Tästä syystä lausuja kokee jälleen omituiseksi sen, että rahapelitoiminnassa kryptovarojen käytön kieltä perustellaan lausunnossa muun muassa sivulla 235 abstrakteilla ”rahanpesun ehkäisyn ongelmilla”, joita ei kuitenkaan mitenkään määritellä eikä kuvailla tarkemmin. Lausuja tahtoisikin ymmärtää niitä syitä sille, miksi kryptovarojen säänneltyä toimiluvallista käyttöä pidetään yhä ongelmallisena, sillä tämänhän juuri pitäisi olla omiaan vähentämään toimiluvottomien toimijoiden määrää sekä sitä kautta myös sääntelemättömään rahapelitoimintaan liittyviä rahanpesun torjuntaan kohdistuvia ongelmia ja riskejä.

a. Rahapelilain 1 luku – Yleiset säännökset

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

b. Rahapelilain 2 luku – Yksinoikeustoimilupa, rahapelitoimilupa ja peliohjelmistotoimilupa

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

c. Rahapelilain 3 luku – Rahapeliin toimeenpano

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

d. Rahapelilain 4 luku – Rahapeliin markkinointi

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

e. Rahapelilain 5 luku – Valvonta

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

f. Rahapelilain 6 luku – Valvontamaksu

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

g. Rahapelilain 7 luku – Rahapelitoiminnan ja -markkinoinnin kieltäminen

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

Lausuja korostaa, että rahapelilain luonnoksen 72 §:n sisältämä kryptovarojen rahapelitoiminnassa käyttämisen kieltäminen on omiaan vaikuttamaan merkittävästi EU:n sisämarkkinoiden toimintaan, joiden osalta rahanpesuun ja kryptovarojen sääntelyyn liittyen EU on jo käyttänyt jaettua toimivaltaansa MiCA:n ja rahanpesun torjuntaan liittyvien direktiivien muodossa. SEUT:n 4(2)(a) artiklan nojalla unionin ja jäsenvaltioiden kesken jaettua toimivaltaa sovelletaan sisämarkkinoiden osalta. SEUT 2(2) artiklan nojalla jäsenvaltioiden tulisi lähtökohtaisesti käyttää toimivaltaansa vain siltä osin, kun unioni ei ole jo omaansa käyttänyt. Ensinnäkin lausuja huomauttaa, että kryptovarioihin ja kryptovarapalveluihin liittyen MiCA:n 112 resitaalissa todetaan, että kryptovarojen ja kryptovarapalveluiden tarjoajien sääntelylle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla luomalla kehys, jossa kyseisten kryptovarojen ja kryptovarapalvelun tarjoajien suuremmat rajaylittävät markkinat voisivat kehittyä. Lisäksi samassa resitaalissa todetaan, että EU on toteuttanut MiCA:n sisältämiä jäsenvaltioiden talouspolitiikkaa yhdenmukaistavia toimenpiteitä SEUT:n 5 artiklan mukaisen toissijaisuusperiaatteen mukaisesti, minkä vuoksi kyseisistä raameista poikkeaminen vaatisi luonnostellun rahapelilain sisältävän absoluuttisen kryptovarojen käytön kiellon osalta todennäköisesti merkittävästi nykyistä täsmällisempiä perusteita.

MiCA:n 112 resitaalia vastaava tilanne todetaan rahanpesun torjunnan osalta myös AMLD5:n 50 resitaalissa, jonka mukaan jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa kyseisen direktiivin tavoitetta eli rahoitusjärjestelmän suojelemista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen, paljastamisen ja selvittämisen keinoin, koska jäsenvaltioiden yksittäiset toimenpiteet rahoitusjärjestelmiensä suojelemiseksi voisivat olla sisämarkkinoiden toiminnan sekä oikeusvaltioperiaatteen ja unionin yleisen järjestyksen perusteiden kannalta soveltumattomia, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin unionin tasolla. Luonnoksessa uudeksi rahapelilainaksi ei ole lausujan mielestä riittävällä tavalla tuotu esiin niitä perusteita, miksi kryptovaroilla toteutettava toimiluvallinen rahapelitoiminta olisi yhtään sen enempää ongelmallista kuin mikään muukaan toimiluvallinen rahapelitoiminta.

Lausuja tahtoo myös korostaa sitä, että MiCA:n 48(2) artiklan nojalla sähkörahatokenit, jotka ovat kryptovaroja, katsotaan sähköiseksi rahaksi. Sähköisellä rahalla puolestaan tarkoitetaan MiCA:n 3(1)(44) artiklan nojalla sähkörahadirektiivin (2009/110/EY) 2(2) artiklassa määriteltyä sähköistä rahaa. Jos tarkastellaan EU:n toista maksupalveludirektiiviä (2015/2366, jäljempänä ”PSD2”) ja sen 4(25) artiklaa, niin huomataan PSD2:n kontekstissa ”varojen” tarkoittavan seteleitä ja metallirahaa (eli EU:n ainoita laillisia maksuvälineitä), tili rahaa tai sähkörahadirektiivin 2(2) artiklassa määriteltyä sähköistä rahaa. Yhdistettyihin asioihin C-422/19 ja C-423/19 Johannes Dietrich (C-422/19) ja Norbert Häring (C-423/19) vastaan Hessischer Rundfunk liittyvässä julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksessa ECLI:EU:C:2020:756 todetaan kappaleessa 85 seuraavaa: ”Unionin lainsäätäjä on käyttänyt yksinomaista toimivaltaansa säätämällä joistakin yhteistä rahaa koskevista näkökohdista, mutta kattavaa ja tyhjentävää sääntelyä se ei ole aiheesta antanut.” Tämän lisäksi kappaleessa 76 todetaan, että EU:n aineellisessa oikeudessa käsite, joka vaikuttaisi olevan lähinnä ”rahan käsitettä”, tulisi olla PSD2:ssa tarkoitettu varojen käsite, johon siis myös sähköinen raha perinteisen pankkitilirahan ohella kuuluu. Näin ollen, lausuja pitää erittäin omituisena ja perusteettomana sellaista valintaa, jossa luonnoksen mukaisesti rahapelitoiminnassa systemaattisesti

kielletään kaikkien kryptovarojen käyttö, sillä tämä tarkoittaisi vähintäänkin sähkörahatokeneiden kontekstissa sitä, että Suomi tosiasiallisesti kieltää laillisen ”rahan” käyttämisen rahapelitoiminnassa – lausuja korostaa samalla, että sähköisen rahan asema EU:n lainsäädännössä on lakiteknisesti hyvinkin verrattavissa perinteiseen tilirahaan, joten tällainen sähkörahatokeneihin kohdistuva yleiskielto tulisi vähintäänkin olla erittäin paljon tyhjentävämmin perusteltu.

h. Rahapelilain 8 luku – Maksuliikenteen ja verkkoliikenteen estäminen ja verkkosisällön poistaminen

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

Kuten lausuja jo aikaisemmin mainitsikin, olisi luonnokseen sisältyvän rahapelilain 75 §:n sisältämien perusteluiden mukainen maksuliikenne-esto nykyisellään tulevien kryptovarapalvelun tarjoajien mukaista toimintaa harjoittavien toimijoiden osalta erittäin yksinkertainen ja helppo toimenpide toteuttaa. Tällainen maksuliikenne-esto voisi jopa olla kryptovarapalvelun tarjoajille helpommin ja halvemmin toteutettavissa kuin muille maksupalveluntarjoajille kryptovarojen yhteydessä käytettävien ekosysteemien ominaisuuteen vuoksi. Lohkoketjujen hajautetun ja julkisen luonteen vuoksi viranomaistahoilla olisi mahdollisuus esimerkiksi luoda maailmanlaajuinen ”estettyjen kryptovaraosoitteiden ja tilinhaltijoiden” lista, jonka jokainen kryptovarapalvelun tarjoaja joutuisi ottamaan huomioon toiminnassaan, jolloin tällaiset toimenpiteet voitaisiin erittäin kustannustehokkaasti ja yksinkertaisesti jopa automatisoida yhdellä kertaa kaikille toimijoille, mikä ei välttämättä olisi mahdollista muiden maksupalveluntarjoajien osalta. Lausuja kokee asianmukaiseksi myös mainita sen, että myös PSD2:n alaisuudessa toteutettavia maksupalveluita voidaan suorittaa kryptovaroilla – erityisesti sähkörahatokeneilla – jolloin herää samalla kysymys siitä, kohdistuisiko kryptovarojen käytön kieltö siis myös tällaisiin kryptovaroja ”varoina” käyttäviin maksupalveluntarjoajiin. Jos vastaus on myönteinen, asettaisi se unionin sisällä toimivat maksupalveluntarjoajat huomattavasti toisistaan poikkeavaan asemaan sisämarkkinoilla tässä suhteessa, jolloin luonnokseen sisällytetyt perustelut kyseiselle kiellolle ei lausujan mielestä voitaisi mitenkään pitää sellaisenaan riittävinä.

i. Rahapelilain 9 luku – Seuraamukset

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

j. Rahapelilain 10 luku – Valtionavustukset pelihaittojen ehkäisyyn ja vähentämiseen

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

k. Rahapelilain 11 luku – Sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalan tehtävät rahapelihaittojen ehkäisyssä ja vähentämisessä

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

I. Rahapelilain 12 luku – Muutoksenhaku

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

m. Rahapelilain 13 luku – Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

n. Arpajaislain muutosehdotukset

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

o. Muut lakiehdotukset

Voitte kirjoittaa vastauksenne alla olevaan tekstikenttään

-

4. Muut mahdolliset näkemykset ja huomiot esitysluonnoksesta

Onko teillä muita näkemyksiä tai huomioita esitysluonnoksesta?

Lausuja tahtoo nostaa esiin sen, että esitysluonnoksessa on kryptovarojen ja kryptovarapalvelun tarjoajien osalta merkittäviä kielellisiä epä johdonmukaisuuksia, joiden vuoksi törmättäisiin varmuutta lähenevällä todennäköisyydellä suuriin tulkintaongelmiin ehdotetun sääntelyn soveltamista koskien. Tämä luonnos ei esimerkiksi määrittele termiä ”kryptovaran tarjoaja”, jota kuitenkin useassa kohtaa, kuten esimerkiksi sivulla 237, käytetään. Näin ollen, kyseinen termi sanamuodoltaan ennemminkin näyttäisi viittaavan kryptovarapalvelun tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista annetun lain 1 §:n 2 momenttiin: ”Tätä lakia sovelletaan lisäksi 1 momentissa tarkoitetun toimijan harjoittamaan muuhun liiketoimintaan sekä liikkeeseenlaskijoihin, tarjoajiin ja henkilöihin, jotka hakevat kryptovarojen ottamista kaupankäynnin kohteeksi.” Olisi hyvin omituinen asetelma olettaa pelkästään MiCA:n mukaisten kryptovaran tarjoajien (englanniksi offeror) toimivan maksutapahtumassa ”maksajana tai maksunsaajana”, sillä MiCA:n 3(1)(13) artiklan mukaisesti kryptovaran tarjoajalla tarkoitetaan sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka muuta yritystä, joka tarjoaa kryptovaroja yleisölle. Kryptovarojen tarjoaminen ei ole kryptovarapalvelu eikä maksupalvelu, minkä vuoksi kyseisen luonnoksessa käytetyn sanamuodon vuoksi saattaisi varsinainen kryptovarapalveluiden tarjoaminen – sekä samalla niille kohdistetuksi tarkoitettu maksuliikenne-estovelvollisuus – jäädä kokonaan luonnostellun rahapelilain soveltamisalan ulkopuolelle. Parempi termi olisi luonnollisestikin siis ”kryptovarapalvelun tarjoaja” eikä ”kryptovaran tarjoaja”.

Aarikka Patrick

Membrane Finance Oy - Patrick Aarikka, Compliance Officer, OTM